Region Stockholm

SÄRSKILT UTTALANDE
2021-05-18

TN 2021-0177

Trafiknämnden
Ärende 31

Vänsterpartiet

Information om fusket i SL-trafiken år 2020

Det är intressant att ta del av informationen om ”fusket” i SL-trafiken år 2020. För oss i Vänsterpartiet är vi förvånade över att det värdeladdade ordet fusk i olika former används så genomgående i rapporten. Att därmed kalla resenärer för fuskare är inte acceptabelt, och kontraproduktivt om tanken är att välkomna resenärer tillbaka till kollektivtrafiken efter pandemin. Vidare förutsätter fusk en medveten intention om att bryta gällande regler, något som inte framkommer i rapportens definition. Om en som vill betala men inte vet vad som gäller när det inte längre går att validera sin biljett, eller om en som har pengar på sitt resekort men inte kan betala, eller om en som inte har en modern mobiltelefon, eller om en som inte kan hantera SL-appen, är det fusk? Vi anser att det handlar om ett svinn. I olika myndighetssammanhang görs det skillnad på medvetet aktivt fusk och oavsiktliga fel.

När det gäller beräkningsmetoden, ”Pandemimetoden”, konstateras det den inte på ett fullgott sätt kan ersätta faktiska mätningar och är därmed en källa till osäkerhet i ”fuskberäkningarna”. Beräkningsmetoden delas upp i två kategorier: grundfusk och strategiskt fusk. När det gäller den senare kategorien avse den mängd resenärer som gjort ett ”medvetet” byte från spårtrafik till buss ”för att kunna utnyttja viseringsreglerna.” Några belägg för resenärernas medvetna val i det avseendet presenteras inte, men ändå bygger beräkningar av ”fusk” och intäktsbortfall på dessa beräkningar.

Intressant är det också att intäktsbortfallet beräknas, utifrån de osäkra metoderna, uppgå till den tämliga exakta siffran ”*cirka 747*” miljoner kronor. Om den siffran skulle stämma infinner sig därutöver frågan om det då inte hade varit värt de 110 miljoner det beräknats kosta att montera kortläsare vid bakdörrarna så att resenärerna skulle haft möjlighet att göra rätt för sig?